

ZOMERBANEN

Sommige leerkrachten kunnen in de vakantie het werken met de doelgroep niet laten. Een reisbegeleider, een zeilinstructeur, een zomerschooldocent en een vakantieorganisator vertellen over hun zomerbaan.

Tekst Richard Hassink Beeld Fred van Diem

LOEKA VAN BIJNEN (24)

IS: invaldocent Engels en Nederlands bij het Oosterlicht College in Nieuwegein en bij het Bertrand Russell College in Krommenie.

GAAT: vijf weken werken als docent 'English as a second language' op een zomerschool in het Engelse Brighton, voor buitenlandse jongeren in de leeftijd van 12 tot 18 jaar.

'LEKKER DAT IK IN BRIGHTON AARDIG VERDIEN'

"Ik ben heel graag in een land waar de voertaal Engels is, dat heb ik al sinds ik een tijd in Australië studeerde. Dus toen ik vorig jaar op internet zag dat ze voor een zomerschool in Brighton docenten Engels zochten, hoefde ik niet lang na te denken. Vorige zomer heb ik er vijf weken gewerkt. Dat beviel zo goed dat ik nu weer ga, weer vijf weken.

Ja, het is best zwaar werk. Ik heb vier groepen op een dag die elk anderhalf uur Engels krijgen, maar ik ben daar als docent heel vrij. Ik mag zelf invulling aan de lessen geven, zolang de voertaal maar Engels is. Vaak bedenk ik allerlei spelletjes en acti-

viteiten. Dat kost in de voorbereiding wel veel tijd, maar het is erg leuk om te doen. Ik leer zelf ook veel, vooral in het omgaan met cultuurverschillen. Vorig jaar had ik een groep die voor de helft uit Italianen bestond en voor de helft uit Chinezen. De Italianen waren heel erg aanwezig en assertief en de Chinezen heel bedeesd, waardoor ze helemaal ondersneeuwden. Ik heb dat toen aan de kaak gesteld in de klas. Dat leverde een mooie discussie op waarbij ze dichterbij elkaar kwamen. En aangezien ze dat ook nog deden in het

Engels, leerden ze daar ook op taalgebied veel van.

Na die vijf weken in Engeland heb ik nog een paar weken voordat ik hier weer in Nederland aan de slag moet. Die tijd heb ik wel even nodig om echt bij te komen. Wel lekker is dat ik best aardig verdien daar. Ik kom zelfs terug met een extra maandsalaris, al is dat wel afhankelijk van de koers van de Engelse pond."

'IK WIL OP EEN ANDERE MANIER MET KINDEREN WERKEN'

"Als leerkracht in het speciaal basisonderwijs ben ik eigenlijk altijd bezig echt contact te maken met leerlingen. Dat vind ik mooi. Ik zocht iets om op een andere manier met deze kinderen te werken, dat borrelde eigenlijk al best lang. Dat heb ik nu gevonden, denk ik. Komende zomer huur ik van een Nederlands stel in Oostenrijk voor drie weken hun hotel en ga ik met een team van vrijwilligers drie groepen gezinnen ontvangen die elk een kind hebben met een vorm van autisme, om ze een fijne en relaxte vakantie te bieden. Het mooie is dat in dit initiatief vier dingen samenkomen: ik heb ooit in het toerisme gewerkt, ben kindercoach, heb zeven jaar ervaring in het speciaal basisonderwijs en hou van de bergen. De afgelopen maanden waren heel hectisch, want behalve mijn fulltimebaan voor de klas was ik ook bezig mijn plan op poten te zetten: medewerkers werven, roosters maken, marketingactiviteiten ontwikkelen en veel contacten leggen en onderhouden. In het contact met ouders merkte ik dat er veel behoefte is aan coaching, dus dat doe ik er nu ook vaak bij. Daarnaast maak ik filmpjes waarin ik mijn kennis en ervaringen deel. Al met al heb ik ontdekt dat dit is wat ik de komende jaren wil doen. Daarom neem ik per 1 november ontslag, zodat ik me voor de volle honderd procent kan richten op mijn nieuwe werklevens. De drie weken, van zaterdag tot zaterdag, zijn bijna volgeboekt. Nee, er echt iets mee verdienen doe ik nu nog niet, maar dat is straks dus wel de bedoeling. Dat gaat dan misschien ook makkelijker omdat ik dan wat minder aanloopkosten heb. Ik heb er nu vooral heel veel zin in. Als gezinnen na een week met een brede glimlach wegreiden, is het voor mij helemaal geslaagd."

LEONIE HEIJMANS (40)

IS: leerkracht bij SBO De Vogelhorst in Barneveld

GAAT: onder de noemer 'Met Leonie' vakantieweken organiseren voor gezinnen met kinderen die structuur en duidelijkheid nodig hebben in een berghotel in het Oostenrijkse Rauris.

LAURA ZIJLMANS (25)

IS: docent beeldende kunst en vormgeving bij Scholen aan Zee in Den Helder (mavo en vmbo).

GAAT: als zeilinstructrice zeilkampen begeleiden bij de Watersport Academy De Kaag (een Hiswa zeilschool) op de Zuid-Hollandse Kaag.

'ZEILEN IS LEKKER BUITEN EN JE BENT MET JE LIJF BEZIG'

"**A**ls kind wilde ik altijd al mee op de catamaran van mijn vader, maar pas op mijn elfde mocht dat. Ik vond het nog gaver dan ik van te voren dacht. Vanaf dat moment is mijn passie gaan groeien en ben ik verschillende zeilopleidingen gaan doen. Nu ben ik gediplomeerd instructeur. Sinds 2013 begeleid ik in de zomer zeilkampen bij de Watersport Academy De Kaag. Voor mij is dat pure ontspanning. Het is weliswaar inspannend maar je bent lekker buiten en vooral met je eigen lijf bezig. Als ik voor de klas sta, is dat precies tegenovergesteld: altijd binnen en meer met je hoofd. Toch is ook dat mijn lust en

mijn leven. Ik krijg daar veel energie van, omdat ik eigenlijk altijd wel mijn leerlingen weet te motiveren voor mijn vak. Tijdens zo'n zeilkamp moet je wel wat gezag hebben. Dat je jongeren bijvoorbeeld moet vertellen dat ze nu toch echt moeten gaan slapen. Dat gaat mij best makkelijk af, dat merkte ik vroeger al toen ik een tijdje zwemles gaf. Toen ontdekte ik ook dat ik het heel leuk vond om voor een groep te staan. Daarom ben ik uiteindelijk ook het onderwijs ingegaan. Dit jaar ga ik mee op zeilkamp maar wel

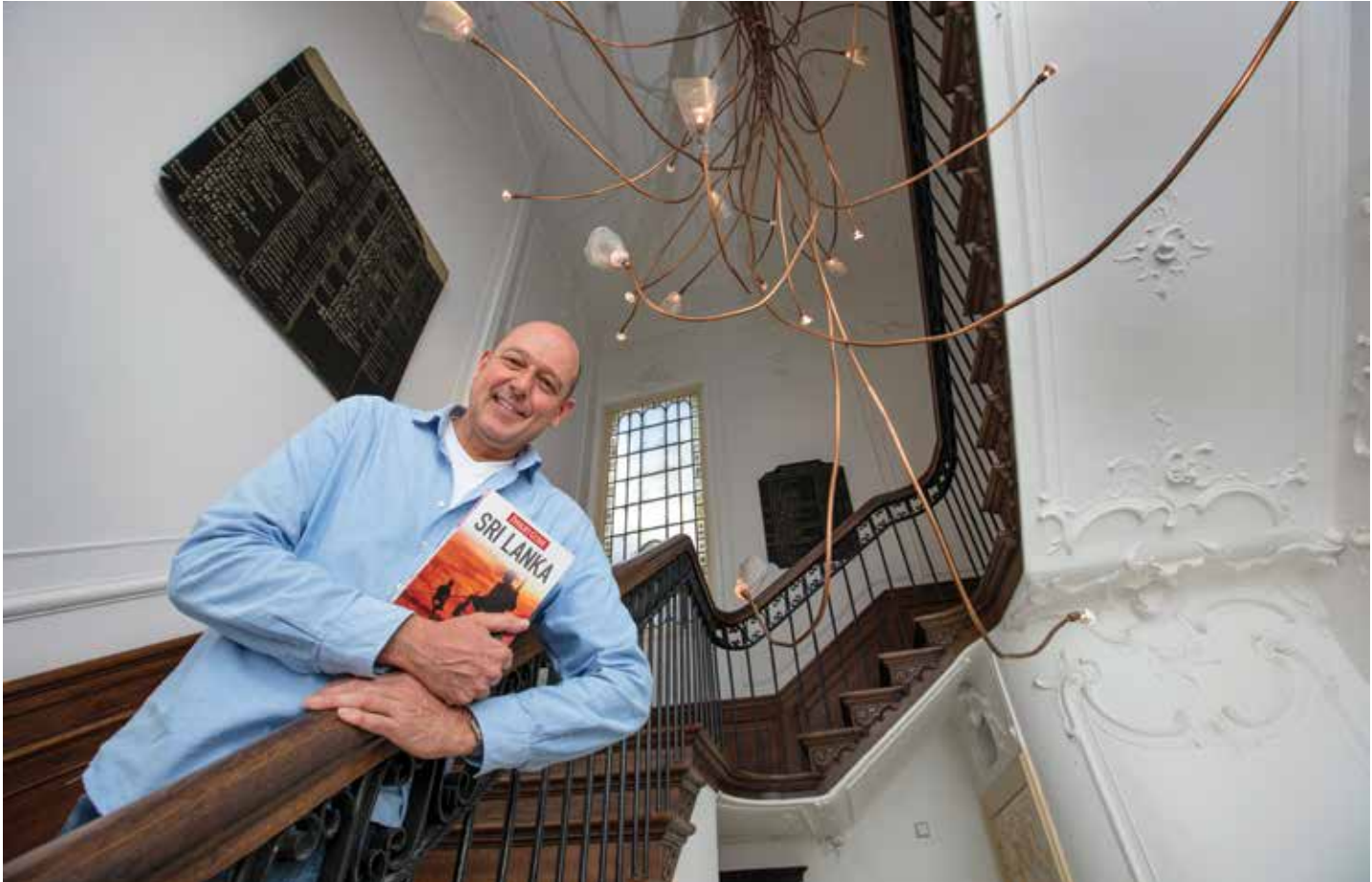
iets minder lang dan anders, omdat ik ook andere dingen te doen heb. Zo heb ik samen met een vriendin een bedrijfje opgezet. We maken decoratieve onderdelen voor festivals. Deze zomer hebben we onze grootste klus op het Solar Weekend in Roermond, begin augustus. Toch zou ik zo'n zeilkamp niet willen missen. Het is zo lekker om even helemaal los te zijn van alles. Je zit in een afgesloten wereldje en je krijgt niets mee van het wereldnieuws. Dat geeft ook veel geestelijke ontspanning."

JAN WILCO GEIJTENBEEK (53)

IS: docent wiskunde bij
Gymnasium Novum in Voorburg.

GAAT: als reisbegeleider mee
met een Djoser-familiereis naar Sri Lanka.

'ZO'N REISGEZELSCAP IS GOED VERGELIJKBAAR MET EEN KLAS'

"Voordat ik docent werd, ben ik jarenlang reisleader geweest, zelfs acht jaar fulltime. Maar het is gewoon niet vol te houden om het hele jaar door uit je koffer te leven, hoe leuk het werk ook is. Van de vijf collega's die toen fulltime bij dezelfde reisorganisatie werkten, kregen er drie een burn-out. Dus ik heb eieren voor mijn geld gekozen en ben eruit gestapt. Maar niet helemaal, want nu doe ik elke jaar nog een groep in de zomervakantie. Ik deed tot een paar jaar geleden zelfs ook nog een reis in de

kerst- en meivakantie, maar dat was op een gegeven moment ook niet meer te doen. Vaak kwam ik dan zondagavond thuis en stond ik maandag weer voor de klas. Dan blijf je achter de feiten aanlopen omdat je die week dan ook nog van alles moet voorbereiden en nakijken. Tijdens de familiereizen richt ik me vooral op de kinderen. Ik doe van alles om ze te vermaken: ik bedenk spelletjes, verzin raadsels, verstop kokosnoten bij het zwembad en vertel verhalen bij het kampvuur. Als de kinderen zich vermaken, dan doen

de ouders dat ook.

Het begeleiden van zo'n groep is goed vergelijkbaar met een klas. Je moet als begeleider oog hebben voor alle individuen in de groep en hun belangen. Ook moet je je goed bewegen in de groep, en de sfeer positief beïnvloeden. Dat lukt me eigenlijk altijd. Deze zomer gaat de reis naar Sri Lanka. Daar was ik al twee keer eerder. De laatste keer, een paar jaar geleden, bleek ik bij thuiskomst door een teek gebeten te zijn waardoor ik vlektyfus kreeg. Dat was een vreselijke ziekte, ik heb wekenlang ijlend op bed gelegen. Ik heb me voorgenomen die teek deze zomer op te sporen en dood te meppen." ■